

Piyangodan Afganistan Çıktı

G7 Zirvesi, hemen sonrasında da NATO Zirvesi'nin toplanması emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu krizin tasdiklenmesi oldu. Önce G7 Zirvesinde ekonomik ve politik çıkmazlar değerlendirildi, sonra NATO Zirvesinde alınması gereken askeri tedbirler görüşüldü savaş stratejileri karara bağlandı.

Faşist AKP-MHP Saray rejimi, içinde bulunduğu çoklu kriz ortamından aynen ağababaları gibi çıkış arıyor. ABD ve AB emperyalistleri ile güven tazeliyor, NATO görevlerine balıklama atlıyor. ABD'nin talimatlarıyla Rusya'ya karşı Ukrayna'yı destekliyor, safını belirliyor. Kürdistan'daki savaş stratejilerini ABD ile uyumlaştırıyor, bölgede hakimiyet hayalleri kuruyor. Kuzey Afrika, Doğu Akdeniz ve Kafkaslarda gerginlikler yaratıyor.

Tümü ABD ve NATO politikaları ile uyumlu olan bu yönelim sayesinde ülkenin ekonomik sorunlarını hafifleteceğini ve duvara dayanmış olan politik akibetini tersine çevireceğini zannediyor. ABD de bu derecede kendine biat eden Türkiye'yi çok seviyor, görev üstüne görev veriyor. Rusya ve Çin'e karşı ileri bir karakol olarak Erdoğan'a ödevler veriyor.

Böyle bir süreçte ABD Afganistan'daki kuvvetlerinin yerini değiştirip, onları Avrupa'ya kaydırırken Türkiye'ye Afganistan misyonu veriyor. Kimileri Afganistan görevini Türkiye'nin diyet borcu olarak kabul ettiğini zannediyor. Durum hiç de öyle değil. Türkiye için bu görev piyangoda kazanmak gibi bir şey. Bir yandan Afganistan'da kendi Turancı amaçlarına yönelik adımlar atmaya planlıyor, diğer yandan da uyuşturucu ticaretinin kaynağına üs kuruyor. ABD bütçesinden yardım edeceğine, sermaye yatırımı yapacağına Türkiye'ye ekonomik sorunlarını çözmek için yol veriyor. Birlikte kazanacaklar. Diğer yandan da Rusya'nın etrafını çevrelemek ve Çin'e yaklaşmak için Türkiye'den hizmet bekliyor. Özbekistan'ı, Tacikistan'ı karıştırıyor. Bölgesel savaşlar ve gerginlikler günümüzde vekaleten yürütülüyor. Türkiye de bu vekillerden biri. Konu bundan ibaret.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 17 Haziran 2021 Tarihli Açıklaması

KAHROLSUN FAŞİST TERÖR, HDP İLE DAYANIŞMAYA!

FAŞİST TERÖR VE SALDIRILARI PÜSKÜRTMENİN TEK YOLU TBMM'DEN İSTİFA ETMEK VE DEMOKRATİK BİR KURUCULUĞA YÖNELMEKTİR!

Son dönemlerde yaşananlar Türkiye halkları için bir sürpriz değildir. Faşist rejim ne zaman güç kaybetse ve iktidarı tehlikeye girse baskı, terör ve provokasyonları artırıyor. 7 Haziran 2015 seçimlerinde kaybeden rejim o zaman da aynı yönetime baş vurmuştu. Amaç halk kitlelerini sindirmek ve zor kullanarak iktidarını sürdürmenin yollarını açmaktır.

Bugün HDP İzmir İl Örgütü'nde gerçekleştirilen siyasi cinayet bir faşist terör saldırısıdır. Son dakikada iptal edilen

toplantı gerçekleştirilseydi onlarca kişi katliam ile karşılaşacaktı. Saat 12:00'de başlayacak olan diğer bir toplantı öncesi 11:00'de başlayan saldırı 20 dakika sürmüştür. HDP'li vekillerin katılacağı 12:00'deki toplantı ile saldırı denk gelseydi vekiller, il ve ilçe yöneticileri dahil onlarca kişi katledilecekti. Orta-Doğu'da TC rejimi adına görev yapan faşist çetelerin mensubu olan faşist katil AKP ile MHP ile, İçişleri Bakanlığı ve MİT ile bağlantılıdır. Deniz Poyraz adlı Kürt yurtsever gencimizin katledilmesi bireysel bir eylem değildir. Başta ailesi olmak üzere tüm arkadaşlarına, yoldaşlarına, Kürt halkına ve Türkiye demokratik kamuoyuna baş sağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.

Önümüzdeki dönemde devlet destekli faşist terör eylemleri ve provokasyonların artırılabacağı bir süreç yaşanacağını ön görmek gerekmektedir. Bu yöntem faşist rejimin en sıkıştığı dönemlerde baş vurduğu taktiklerdir. Buna karşı halklarımızın ve başta işçi sınıfı, emekçiler, barış ve demokrasi yanlıları, Kürt halkı, Alevi toplumu, Çevre, Gençlik ve Kadın hareketlerinin meşru öz savunma ve direnme hakkı vardır. Bu sadece bir hak değil normal bir reflekstir de aynı zamanda. Halklarımız mahalelerde, semtlerde Can Güvenliği Komiteleri oluşturarak gerici faşist teröre karşı kendi öz savunmasını örgütleyecektir.

Şimdi, faşist rejimin içinde yuvarlandığı siyasal krizi ve tıkanmışlığı daha da derinleştirmek için TBMM'deki tüm muhalafet parti vekillerinin istifa edip ülkeyi yeni bir sürece taşıması gerekmektedir. Hamasi söylemler, basın açıklamaları, açık oturumlar faşist rejimin yıkılması için yeterli değildir. Protesto edilecekse TBMM terk edilerek gerekli siyasi tepki gösterilmelidir. O zaman basın açıklamalarının, açık oturumların bir anlamı olacaktır ve birkaç on veya yüz kişinin değil, milyonların ayağa kalktığı protestolara dönüşecektir. Sorun sadece protesto değil, tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-oligarşik muhalafetin yeni bir demokratik kuruculuk hedefine yönelme ihtiyacıdır.

Bu toprakların tüm barış, demokrasi, emek, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm güçleri, içeride ve dışarıda savaş istemeyen, ekonomik ve sosyal sorunların acil çözümünü isteyen, demokratik bir kuruculuğa ihtiyaç duyan milyonlarca yurttaşın sesi olacaklardır. Bu topraklarda, işçi sınıfı ve yoksul emekçilerin, köylülerin, işsizlerin, emeklilerin, çevrecilerin, insan hakları savunucularının, Kürt halkının,

Program ve Politika Üzerine (II)

O İsmail Hakkı YORULMAZ

Konuya bir önceki sayıda kaldığımız yerden devam edelim. Dünya, Bölge ve Türkiye'yi analiz etmemiz gerekmektedir. TKP Program Taslağı Sovyetler Birliği'nde gerçekleşen karşı-devrim sonrası tek kutuplu bir dünya oluştuğu tespitini yapıyor. "Uluslararası alanda komünist güçlerin mevzii kaybetmesi sonucunda başta ABD olmak üzere emperyalizm dünyada istediği gibi hareket etmeye başladı. Dünyanın siyasi ve coğrafi haritasını yeniden düzenleme yoluna koyuldu. Ne ki bu önlemlerin tümü kapitalist-emperyalist sistemin özünü değiştiriyor. Kapitalizm dünya çapında sürekli bir kriz ortamındadır. Doksanlı yılların krizi, çok daha ağır sonuçları ile 2000'li yıllarda doruğa ulaştı. Kapitalist sistemin yapısal krizi sürekli bir emare olarak artık önüne geçemeyecekleri bir hal aldı. V.İ.Lenin, "Kapitalizmin en üst aşaması Emperyalizm" eserinde, emperyalizmi ekonomik anlamda can çekişen kapitalizm olarak niteler. Kapitalizm, can çekişirken ömrünü uzatabilmek için, sömürü oranını artırmaya ve dolayısıyla yayımlılık, baskı ve saldırganlığını sınıfsal karakterine koşut olarak geliştirmeye mahkumdur. 11 Eylül 2001 provokasyonunu gerekçe göstererek dünyanın farklı bölgelerini; ama özellikle YakınDoğu, Orta-Doğu ve Kuzey Afrika'yı kan gölüne çeviren emperyalizm, bu yöntem ile yaşamaya çalışıyor. Ulusların arasında savaşları körüklemek yeterli gelmediği için din ve mezhep savaşlarını körüklüyor. Özünde, sınıfsal olan amaçlarına ulaşmak için bu olguları, halkları karşı karşıya getirmek ve bölmek için kullanıyor, savaş ocakları körüklüyor." (TKP Program Taslağı Syf.10)

Bu bölümün geliştirilmesi bir ihtiyaç haline geliyor. Emperyalizmin egemenliğini sürdürme ve özellikle dünyanın farklı bölgelerinde savaşları körüklemesi sadece bir tespit olarak kalmadan devrimci bir strateji açısından veri olarak ele alınması gerekiyor. Ancak bu konuya geçmeden uluslararası alanda rekabet halinde olan devletlerin durumuna değinmek gerekiyor.

Dünyada sınıfsal olarak iki ayrı sistemin karşı karşıya olduğu bir durum artık söz konusu değil. Sovyetler Birliği'ndeki karşı-devrim öncesi Sovyetler Birliği ve ABD iki ayrı sınıfsal gücün merkezi olarak karşı karşıya idiler. Günümüzün Rusya Federasyonu kapitalist bir devlet olarak yaşamını sürdürmektedir. Rusya Federasyonu'nun özellikle Putin göreve geldikten sonra bir tür devlet kapitalizmi niteliğine sahip olduğu tespiti yapılabilir. Karşı-devrimin hemen akabinde Jelzin döneminde uluslararası tekeller ve fonlar eliyle sosyalist kamu sektöründen özelleştirme yoluyla özel sektörün egemen olduğu yapı, Putin tarafından değiştirilmiş ve çok ucuz değerlerle özelleştirilen temel sektörlerdeki işletmeler tekrar devlete devredilerek kamu işletmeleri niteliğine kavuşturulmuşlardır. Rusya Federasyonu'nun emperyalist bir karaktere sahip olup olmadığı tartışmalı bir konudur. Uluslararası Komünist Hareket bu konuda hemfikir değildir. Örneğin Yunanistan Komünist Partisi Rusya'yı emperyalist bir devlet olarak nitelerken, Portekiz ve Alman Komünist Partileri öyle olmadığını ileri sürmektedirler. Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin de tespiti aynı yöndedir. Emperyalist olmadığını savunanlar, Rusya'da karşı-devrim sonrası oluşan burjuvazinin batılı ülkelerde gördüğümüz burjuvazi ile aynı niteliklere sahip olmadıklarını öne sürmekte ve Rusya Federasyonu'nun emperyalist olmanın bir

emaresi olan "sermaye ihracı" konusunda Sovyetler Birliği döneminden farklı olmadığını ileri sürmektedirler. Bugünkü durumu itibarıyla Rusya'ya emperyalist denecekse Sovyetler Birliği hakkında ortaya atılan "sosyal emperyalist" teorisine de olur verilir düşüncesi dile getirilmektedir. Bu teze dayanak olarak da, Rusya Federasyonu'nun kapitalist bir devlet olmasına karşın, uluslararası politika alanında ABD ile yaşadığı kapitalist devletler arası çelişkiden dolayı objektif olarak uluslararası alanda barış ve demokrasi güçlerine daha uygun politikalar uyguladıkları söylenmektedir. Yani, Rusya'nın uluslararası politikalarının nesnel olarak anti-emperyalist ve barıştan yana sonuçlar doğurduğu savunulmaktadır.

***

Bu konuda biz de parti olarak yaklaşımlarımızı netleştirmek durumundayız. Üzerinde tartıştığımız tezlerden bir tanesi şöyledir. Günümüz dünyasında yeniden iki kutuplu bir dünya oluşmuştur, ancak bu iki kutup sınıfsal olarak karşı karşıya gelmediği için kapitalist devletler arası bir kutuplaşmadır. Bir anlamda Birinci Dünya Savaşı öncesi durum tekrar ortaya çıkmıştır. Rusya Federasyonu'nun bu alanda ABD'ye göre bir dizi farklılıklar göstermesine ve evet, nesnel olarak kimi dış politika yaklaşımlarının dünya barışı açısından farklılıklar taşımaya rağmen son tahlilde kapitalist devletler olarak ABD ve Rusya arasında bir tercih yapmak zorunda değiliz ve bu mümkün de değildir. Uygulanabilecek tek ayrımlı yaklaşım, dünya kapitalist-emperyalist sisteminin ana kalesi ve en saldırgan gücü ABD'ye karşı yürütülecek mücadelelerde Rusya'yı aralarındaki çelişkileri derinleştirmek ve ABD emperyalizminin çıkarları ile gücünü zayıflatacak politikalar geliştirmektir. Bu anlamda ABD'nin Türkiye'yi Rusya'ya karşı ileri bir karakol olarak kullanma stratejisine karşı "Rusya ile barış" politikası izlemek Türkiye'nin bir NATO üyesi olarak ABD güdümünde hareket etmesini engelleyici bir rol oynayacaktır. Aynı şekilde Ortadoğu'da ABD ve AB emperyalistlerinin planlarına karşılık Rusya'nın dış politikalarının desteklenmesi, Kürt ve Filistin halklarının mücadelelerine destekleyici yaklaşımlar içinde bulunmasını ve ABD emperyalizminin Ortadoğu'dan sökülüp atılması yönünde politikalar savunulabilir.

Buna karşın Rusya Federasyonu'nda da aynen ABD'de de olduğu gibi, kapitalist sistemin yıkılıp Sosyalizm'in kurulması için mücadele yürüten güçlerin yanında olunması ve Rusya kapitalizminin yıkılması gerektiği konusundaki ilkesel politik yaklaşımı tereddüt etmeden savunulması gerekmektedir.

Öz itibarıyla yeni iki kutuplu dünyada sınıf düşmanlarımıza karşı mücadele içinde olunması ve taraf olunmaması izlenmesi gereken ilkesel politikamızdır. Kapitalistler ve emperyalistler arası çelişkilerden sınıf savaşımı açısından yararlanmak ise komünist politikaların geleneğinde olan bir olgudur. Bu politikalar ilkesel ve bir o kadar da konjonktüre bağlı geçici yaklaşımları içermelidir. Örnek vermek gerekirse; 1990'da Moskova'da imzalanan 2+4 Anlaşması (1) çerçevesinde, Sovyetler Birliği'nin ruhlarını emperyalistlere satmış devlet yöneticilerinin ABD'den talep ettikleri fakat anlaşmaya yazılmayıp sözlü olarak teyid edilen NATO'nun sınırlarının Doğu Avrupa'ya genişletilmemesi

taahhüdüne karşı NATO'nun Polonya, Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Baltık Cumhuriyetlerini, Romanya ve Bulgaristan'ı kapsayacak şekilde genişletmesi ve bugün başta Ukrayna olmak üzere Gürcistan ve Ermenistan'ı NATO'ya dahil etme planlarına kesin olarak karşı çıkılmalıdır. Türkiye'nin ABD politikaları doğrultusunda Ukrayna'yı kazanmak ve NATO üyesi yapmak, AB'nin Ukrayna'yı AB üyesi yapma planları çerçevesinde üstlendiği rol mahkum edilmeli, ona karşı mücadele edilmelidir. Çünkü ABD ve AB emperyalistleri, Rusya Federasyonu'na karşı bir imha ve parçalama stratejisi izlemektedirler. Bu da dünya barışı açısından çok ciddi olumsuz sonuçları olacak bir stratejidir. Sadece Ukrayna, Gürcistan ve Ermenistan değil, Kazakistan, Özbekistan ve Tacikistan NATO'ya üye yapılmak istenmektedir. Belarus ve Moldova'da yaratılan karışıklık ve provokasyonlar bu çerçevede ele alınmalıdır. Kısacası Bağımsız Devletler Topluluğu parçalanarak Rusya Federasyonu'nun etrafı sarılmak istenmektedir. Türkiye bu stratejik planlara çanak tutmakta ve kendi Turancı düşünceleri ile farklı bir yolla aynı amaca hizmet edecek girişimlerde bulunmaktadır.

Diğer bir örnek: Türkiye'nin Ortadoğu'da Kürtleri imha ve komşu devletleri işgal politikalarına karşı, Rusya Federasyonu Kürt halkının dört parçada özgürlük mücadelesini destekleyici bir politika geliştirse ve varolan gel-gitli politikalarını istikrara kavuşturursa bu Türkiye ve Kürdistan devrimci güçleri açısından selamlanacak bir gelişme olur. Rusya Federasyonu, Türkiye'nin Orta Asya Cumhuriyetlerinde yürüttüğü ajanlaştırmacı ve bu devletleri Bağımsız Devletler Topluluğu'ndan uzaklaştırmacı politikalarıdır. Türkiye'nin Afganistan üzerine yaptığı planları izlemekte ve Türkiye'nin Afganistan üzerinden Özbekistan, Tacikistan ve Kırgızistan'a uzanma planlarını gayet iyi anlamaktadır. Türkiye Komünist Partisi, TC devletinin bu nitelikteki Turancı, faşist planlarına karşı çıkmak durumundadır. Bugün Kırım Türkleri ve Azerbaycan'daki soydaşlarımız söylemleri ile yürütülen politikalar, yarın Dağıstan'da ve Çeçenistan'daki dindaşlarımız, Kazakistan, Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan ve Kırgızistan'daki soydaşlarımız düzeyine yükselebilir. TC, bugünden bunun uygulamalarını yürütmektedir. Ve unutulmamalıdır ki, bu stratejik politikalar ne kadar TC'nin Turancı politikası ile yorumlanmaya çalışılsa dahi aslında ABD ve NATO'nun stratejileridir, Turancılık bu konuda kullanılan bir araçtır. MHP'nin temel kadrolarından Enver Altaylı'nın CIA elemanı olarak Alparslan Türkeş ile birlikte 70'li yıllarda başlattıkları çalışmalar, bir dönem Fethullahçılar ile birlikte yürütülmüş ve bugün doğrudan Milli İstihbarat Teşkilatı Başkanlığı - MİT ve Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı - TİKA'nın yönetiminde sürdürülmektedir. Bu iki Başkanlık da doğrudan Cumhurbaşkanlığı'na yani Saray'a bağlıdır.

TKP Program Taslağı'nın ilgili bölümünde şu tespitler yapılmıştır: "Türkiye Cumhuriyeti, bugün bulunduğu bölgede güvenlik açısından olumsuz bir unsurdur. Bölgede emperyalizmin jandarmalığını üstlenmesinin ötesinde "Türk-İslam Sentezi" politikası doğrultusunda, Balkanlardan, Kafkaslara, Körfeze ve Çin Seddine kadar sınırlarını genişletme hayalini görüyor. Bu çerçevede özellikle Irak ve Suriye konusunda somut girişimlerde bulunuyor, Güney Kürdistan yönetimini kendi çıkarları için kullanmaya çalışıyor, İran'ı karıştırıyor. 1974 yılında işgal ettiği Kıbrıs topraklarında Türk işgali sürerken yeni maceralara

soyunuyor. Türkiye, son dönemlerde artan sermaye birikiminin sermaye ihracını dayatması ve askersel-sınai kompleksin geliştirilip, silah ihracatının olanaklı hale gelmesi sonucunda, Osmanlı İmparatorluğu geleneğini ideolojik bir motif olarak kullanarak bölgesel emperyalist güç olma yönünde politikalar geliştirmektedir. Bilhassa Kürt halkına yönelik haksız savaşı Türk Silahlı Kuvvetlerini modernize etme süreci için bir araç olarak kullanan Türkiye egemenleri, dış politikadaki taleplerini askeri gücü kullanarak dayatma olanaklarını yaratmaya çalışmaktadırlar. Bölgesel emperyalizmin sağlayacağı zenginliklerden pay alabileceğini uman ve Sünni-muhafazakâr yapısal hegemonyanın etkisi altında olan kitlelerin beklentileri, egemen sınıfların bu politikalarına destek sunmaktadır." (TKP Program Taslağı Syf.13)

***

İki kutuplu dünya sadece Rusya Federasyonu ve ABD'den ibaret değildir. ABD'nin yanında NATO müttefiki olan AB ülkelerini ve İngiltere'yi de hesaba katmak gerekmektedir. Türkiye'nin AB aday üyeliği konusunda TKP Program Taslağı'nda şöyle bir görüş geliştirilmiştir: "Türkiye Komünist Partisi, ülkemizi bağımlı kılacak ve daha fazla sömürülmesine imkân sağlayacak bir AB üyeliğine ilkesel olarak karşıdır, Türkiye'nin AB üyeliğini onaylamamaktadır ve tüm olanakları ile böyle bir üyeliğin gerçekleşmesine karşı mücadele edecektir. Sosyalist bir Avrupa Birliği alanında yürütülecek mücadelelerde, kardeş, Marksist Leninist Komünist Partiler ile istişarelerde bulunacak, bunun koşullarının mücadelenin sonucunda oluşması durumunda ise en ön saflarda yer alacaktır ve bu koşullarda böyle bir Birlik içinde de ülkemizin yer alması onurunu savunacaktır." (TKP Program Taslağı Syf.16)

Program taslağının bu bölümünde partimizin AB üyeliğine yaklaşımı ele alınmaktadır. AB konusu ve BREXİT sonrası gelinen durumda İngiltere ile ilişkiler konusunda ABD ile ve diğer kapitalist güç merkezleri ile olduğu gibi karşıt ve mesafeli bir politika izlenmek zorundadır. Türkiye ve Kürdistan'da insan hakları konusunda AB üyesi ülkelerin ve İngiltere'nin takınacağı her olumlu tavır TC rejimi ile AB ve İngiltere'nin ilişkilerinde sorun yaratacağından, bu olanaklardan yararlanmak ayrı bir konudur, ancak ilkesel olarak özellikle Almanya, Fransa ve İngiltere'nin Ortadoğu ve Kafkaslara yönelik sömürgeci ve işgalci politikalarına karşı net ve kesin bir tutum takınılmalıdır. Bu bağlamda AB üyeliği konusunda ham hayaller çerçevesinde, AB üyeliğinin Türkiye'ye insan hakları ve burjuva demokrasininin uygulamaları doğrultusunda yarar sağlayacağını umarak Türkiye'nin AB üyeliğini desteklemek kesinlikle karşı çıkılması gereken bir yaklaşımdır.

AB'nin ana emperyalist devleti Almanya'nın yaratmak istediği tüm demokratik dış görünümüne rağmen bilinmelidir ki, Almanya Hitler faşizmi döneminde II. Dünya Savaşı'ndaki yenilgisi sonucunda ulaşamadığı hedefleri halen hazmedememiş durumdadır. Sovyet Kızıl Ordusu'nun faşist Alman ordularını tarumar ederek Berlin'e kadar sürmeleri ve Doğu Avrupa halkları ile Almanya'nın yarısını özgürleştirmiş olmaları Almanya açısından kapanmamış bir hesaptır. İntikamcı politikalar ile II. Dünya Savaşı'nda Hitler faşizminin savaş ve işgal ile elde edemediği sonucu Alman emperyalizmi günümüzde NATO ve AB üyeliklerini Doğu'ya doğru genişleterek yaşama geçirmeye çalışmaktadır. Almanya açısından tüm Rusya Federasyonu

toprakları ve Kazakistan stepleri vaz geçilmemiş bir hedeftir. Kafkasya tarihten beri Almanya'nın ilgi alanı dahilindedir.

Fransa ve İngiltere'nin Ortadoğu hesapları bitmez. Fransa'nın Suriye'den çekilmek zorunda kalması ve İran hesapları bugüne kadar hazmedemediği bir meseledir. İngiltere'nin ise Ürdün'den başlamak üzere tüm Körfez ülkeleri üzerindeki etkisi ve Irak konusunda amaçları günümüzde özellikle Güney Kürdistan üzerinde değişik hesaplar yapmasını beraberinde getirmektedir.

Tüm bu etmenler ve Kuzey Afrika ile Doğu Akdeniz konusunda izledikleri politikalar dikkate alındığında AB'nin taşıyıcı emperyalist güçleri ve İngiltere karşısında izlenecek politikalar net olmalıdır.

***

Uluslararası durumu ele alırken Rusya Federasyonu ve AB emperyalistlerinden daha farklı bir güç olarak ABD'nin karşısında yer alan Çin Halk Cumhuriyeti'ni ele almak gerekmektedir. TKP'nin program taslağı, Şanghay Beşlisine bir cümlede değinmek dışında ÇHC'nin uluslararası alanda rolü hakkında fazla söz sarfetmemiştir. Bunun nedeni, ÇHC'nin niteliği ile ilgili araştırma, tartışma ve tespitlerin henüz tüketilmemiş olmasından kaynaklanmaktadır. ÇHC bugün ABD'den sonra dünyanın en büyük ekonomik gücü olan devlettir. Önümüzdeki bir kaç yıl içinde ABD'yi geçerek dünyanın en büyük ekonomik gücü olacağı hesap edilmektedir. Dolayısıyla, ÇHC'i uluslararası durum değerlendirilirken ele alınması gereken en önemli faktörlerden biridir. Dış politikasında askeri alanda fazla aktivitesi olmayan, bölgesel savaflara doğrudan müdahale etmeyen, savunma sanayisi alanında çok ciddi ve önemli mesafeler katetmesine rağmen bunu dış politikası çerçevesinde çok temkinli değerlendiren bir devlettir. Buna karşın, sermaye yatırımı ve uluslararası finans piyasalarını belirleme konusunda büyük hamleleri olan ekonomik bir güçtür. ÇHC'nin ekonomik etkisini dünyada hissetmeyen hiçbir kıta ve hatta ülke yoktur denebilir. Türkiye ile olan ilişkileri de ağırlıklı olarak finans temelli ekonomik ilişkilerdir.

ABD'nin uluslararası alanda askeri olarak Rusya Federasyonu karşısında takındığı düşmanca tavrı, ÇHC'ne yönelik düşmanca ekonomik tavırları ve ambargolar olarak uyguladığını tespit ediyoruz. Bugün ÇHC'ni Sosyalist bir devlet olarak nitelersek farklı, devlet kapitalizminin hakim olduğu kapitalist bir devlet olarak nitelersek yaklaşımlarımız farklılıklar gösterecektir. Bunun da ötesinde, ÇHC konusunda aynen Rusya Federasyonu konusunda olduğu gibi emperyalist bir devlet olup olmadığı konusunda Komünist Partileri arasında bir görüş mutabakatı yoktur. Saflaşma yazının başında Rusya Federasyonu için aktardığımız saflaşmanın aynısıdır. Kapitalist bir devlet olduğunu öne sürenler, ÇHC'de kapitalist üretim ilişkilerinin hakim olduğunu, uluslararası

emperyalist tekeller ile sermaye ithalatı temelinde başlayan iş birliğinin günümüzde sermaye ihracına dönüştüğünü ve ülkede bir artı-değer sömrüsünün eşi benzeri görülmeleyen düzeyde uygulandığını ileri sürmektedirler. Emperyalist niteliği konusunda da yine sermaye ihracının belirleyici faktör olduğu dile getirilmektedir.

Çin Komünist Partisi konuyu farklı değerlendiriyor. Önderlik ettiği devrime sonsuz saygı duymakla ve genel anlamda Mao'ya sahip çıkmakla birlikte, Mao döneminde yapılan büyük ekonomik ve politik hatalar, Sovyetler Birliği'nde yaşanan süreçlerden çıkarılan dersler, feodal ve nüfus bakımından dünyanın en kalabalık ülkesinin özgün koşullarından yola çıkarak Deng Şiaoping döneminde başlatılan reformlar temelinde yeni bir yönelim belirledi. Çin koşullarında Sosyalizm'in kuruluşunun başlangıç aşaması olarak tarif edilen bir süreci programatik hale getirdiler. Sosyalizm kuruluşu veya gelişmiş Sosyalist toplum söylemlerini revize ettiler. Deng Şiaoping'in 1926 yılında Moskova'da başlayan parti eğitimi dönemi sırasında uygulanan NEP politikalarından etkilendiler ve kendilerine göre sonuçlar çıkardılar. Günümüzde Şi Ciping'in ÇHC Devlet Başkanlığı ve ÇKP Genel Sekreterliğinde aynı politik hattı geliştirerek ısrarla sürdürüyorlar.

ÇKP, henüz başında olmakla birlikte sosyalist bir devlet olduklarını, yaşanan süreçler ve koşullar gereği Çin koşullarına göre gelişmiş bir sosyalist toplum kurma ve dünya devrimini gerçekleştirilmesine katkıda bulunma konusunda kararlı olduklarını tüm programatik ve diğer yazılı dökümanlarında ifade etmektedirler. Ancak biliyoruz ki ÇHC ve ÇKP içinde bu amaç dışında reformist ve kapitalizm yanlısı gizli güçler de mevcut. Aralarında ciddi bir mücadele var. Tespit edilen unsurlar ister ekonomik yapı içinde ister politik yapı içinde, ÇKP'de olsun, en ağır cezalara çarptırılıyor ve cezalandırılıyorlar.

"Sürecin hangi yöne evrileceği zaman içinde belli olacaktır. Bu süreç içinde ÇKP'nin belge ve açıklamaları bizler açısından veri alınmalıdır. Ancak ÇHC'nin bir anlamda kapalı bir kutu olduğu ve iki yönelim açısından da sürprizlerle dolu olabileceğini her zaman hesaba katmak gerekmektedir." Bu tespit 2018 yılında Pekin'de Karl Marx'ın 200. Doğum Günü vesilesiyle düzenlenen ve ÇKP Genel Sekreteri Şi Ciping'in ana konuşmayı yaptığı konferansa katılan bir yönetici yoldaşımızın elde ettiği izlenimdir. Tüm bu objektif gerçeklere rağmen ÇHC'ne yaklaşımımız ve onun uluslararası politika alanında rolü konusunda temkinli olmalı, mesafeli olarak takip etmeli ve ABD karşısında günümüzde oynadığı rolü gerçekçi olarak değerlendirmeliyiz.

Bir dahaki sayıda bölgedeki gelişmeleri değerlendirerek konuya devam edeceğiz.

(1) 2+4 Anlaşması Demokratik Almanya'nın Federal Almanya'ya ilhak anlaşmasıdır. 2 Federal Almanya ve Demokratik Almanya Cumhuriyetlerini, 4 ise II.Dünya Savaşı'nın Müttefik Güçleri SSCB, ABD, İngiltere ve Fransa'yı belirtmektedir.

Kahrolsun Faşist Terör, HDP ile Dayanışmaya

Birinci sayfadan devam

Alevi yurttaşların, anti-kapitalist Müslümanların, devrimci-demokrat Kemalistlerin çıkarları ile komünistlerin istemleri ve özelemleri aynıdır.

Türkiye Komünist Partisi, HDP nezdinde Kürt özgürlük güçlerine, ve işçi sınıfının devrimci güçlerine karşı başlatılan, HDP'nin kapatılma girişimlerine, on bini aşan HDP üye ve yöneticilerinin tutsak edilmesine, devrimci muhalefetin bastırılması için organize

edilen baskı ve terör süreçlerine karşı HDP ile aktif dayanışma içindedir.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

17 Haziran 2021